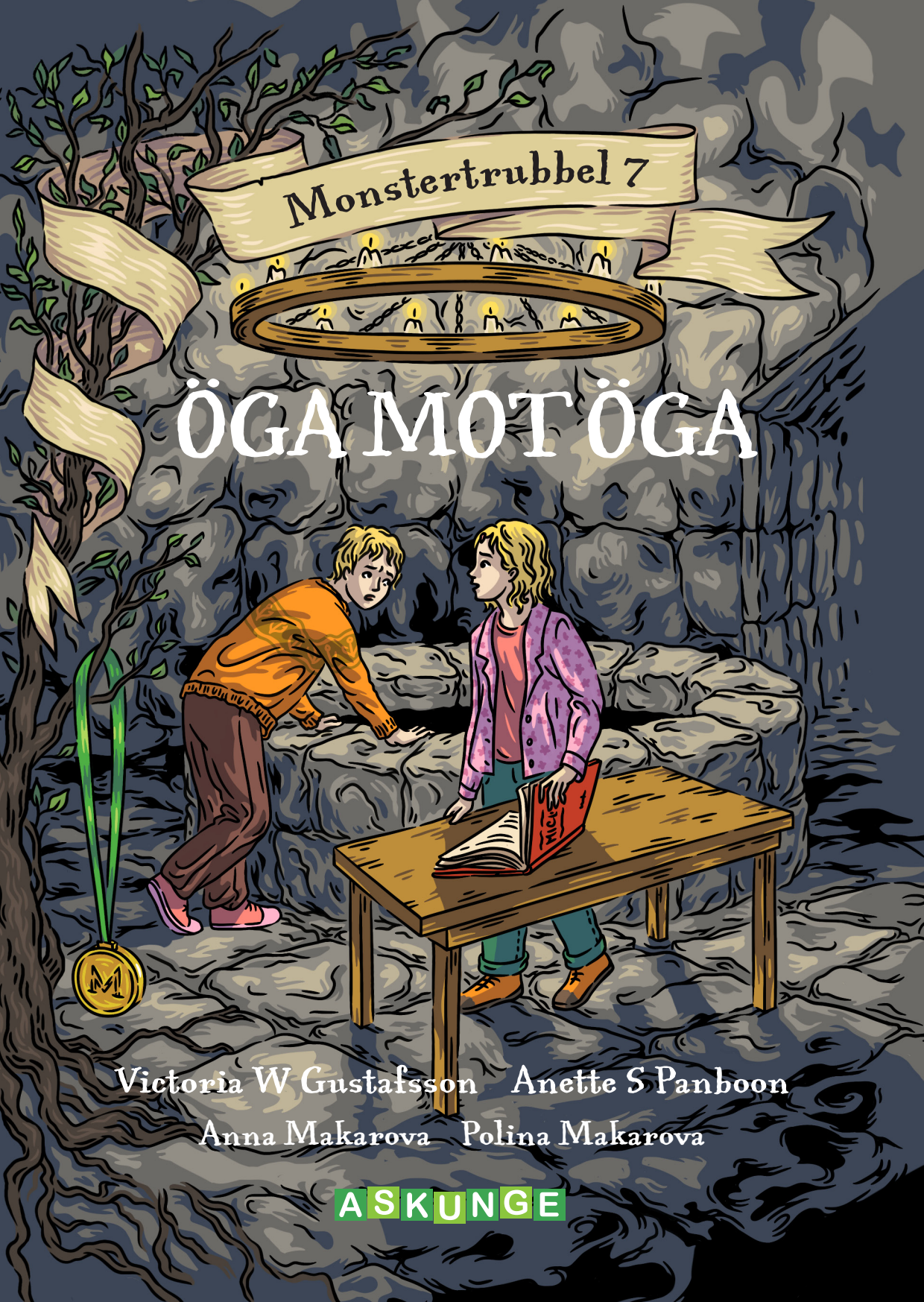
Monstertrubbel 7

ÖGA MOT ÖGA

Victoria W Gustafsson Anette S Panboon
Anna Makarova Polina Makarova

ASKUNGE

Öga mot öga

Victoria W Gustafsson
Anette S Panboon

•

Anna Makarova
Polina Makarova

ASKUNGE

SVARTA BERGEN
VÄDERKVARNEN
MICKLAB
GROTTAN
TORNET
LADAN
Micklabo

FYREN
FISKEBODEN
TRÄDKOJAN
DE SJU PORTARNAS RIKE

Bim

Mir

Pappa

Vägvisaren

Grugon/Skuggan

Risma

Detta har hänt

Bim och Mir bor tillsammans med sin pappa. Deras mamma är försvunnen. En dag hittar de en gammal bok som heter Monstertrubbel. I boken finns en ramsa som tar dem till en annan värld.

I Micklabo möter de Vägvisaren och Krax, som ger dem ett uppdrag.

Sju monster sitter inlåsta på sju olika platser. Den onda trollkarlen Grugon, också känd som Skuggan, har tagit dem tillfånga.

Bim och Mirs uppdrag är att rädda monstren.

Sex monster är befriade. Nu måste de rädda Risma.

Bim och Mir har träffat den skygga varelsen och fått tilbaka Vägvisarens vandringsstav. Grugons makt över Mir blir allt större. När pappa dyker upp i Micklabo är Mir försvunnen.

Risma

Pappa lägger sin arm runt Bims axlar och kramar henne lätt.

– Vi kommer att hitta Mir.

– Hur då? säger Bim. Han har gått över till Grugons sida.

Hon fingrar på boken som ligger i fickan. Mirs hemliga anteckningsbok. Hon hittade den under hans kudde samma morgon som han försvann. När hon såg vad han skrivit, förstod hon att Grugon fått makten över honom.

– Det är inte ditt fel, tröstar pappa. Och inte Vägvisarens heller.

– Vi borde ha förstått, säger Bim. Vi visste hur mycket Grugons ögon påverkade honom.

– Men att han skulle försvinna, kunde ni inte veta. Det som har hänt har hänt. Nu måste vi rädda Risma.

Bim vet att han har rätt. Det har han alltid. Även om det är svårt att erkänna. Kom tillbaka Mir, tänker hon. Jag lovar att vara en bättre syster och vän. Bara du kommer tillbaka.

– Kom nu, säger pappa och håller fram en liten nyckel. Det är ingen idé att sitta här och deppa.

– Är det Rismas? undrar Bim.

– Ja, jag fick den av Vägvisaren. Vi skulle ses där.

Bim gapar när de öppnar dörren till Rismas hus.

– Det ser ut som om allt har krympt, skrattar hon.

Möblerna är pyttesmå.

Hon sätter sig försiktigt i sängen.

Den är så låg att hennes knän hamnar vid axlarna.

– Jag står, säger pappa.

– Skulle inte Vägvisaren vara här? säger Bim.

– Jo, säger pappa men blir avbryten när Krax flyger in i stugan.

– Du kan inte fånga mig! kraxar han och gör en snabb sväng förbi Bim.

– Nu räcker det! ryter Vägvisaren.

Han fyller hela dörröppningen. Ryggen är rakare och axlarna bredare än tidigare. Han håller vandringsstaven i sin vänstra hand.

– Lilla Risma, suckar Vägvisaren med mjukare röst. Världens snällaste och den mest förvirrade.

Hon skulle nog tappa bort svansen om den inte satt fast.

– Det låter som en person jag känner, säger pappa och knuffar i Bim.

Bim drar ner ögonbrynen, men kan inte låta bli att le.

Vägvisaren räcker fram ett foto på Tibor och en liten lurvig figur.

– Är det Risma? frågar pappa.

– Ja, säger Vägvisaren.

Tibor och Risma är kusiner.

– Risma har haft det tufft, säger Vägvisaren. Några äldre barn retade henne för att hon var så rädd av sig. En gång stängde de in henne i en garderob med en stor spindel.

När Tibor fick höra det, blev han rasande. Barnen skyllde på att de bara hade skojat.

Efter det blev det ännu värre. Till slut vågade inte Risma gå utanför dörren. Då bestämde Tibor att det var dags för dem att börja om, så de flyttade hit till Micklabo.

Bim får dåligt samvete. Hon har också retats ibland och sagt att hon bara skojat.

– Vi måste rädda henne, säger hon.

– Var är Risma nu? frågar pappa.

– Hon sitter fångad i tornet, kraxar Krax.

Pappa och Bim tittar på kartan.

– Du kommer att behöva den här.

Vägvisaren ger henne en liten ask.

– Asken väljer när den vill öppnas. Öppnar du den med våld, är den inte längre din.

Bim tittar frågande på asken. Den ser inte så märkvärdig ut.

Vägvisaren låser fast henne med blicken och lutar sig närmare.

– Det här måste du klara utan Mir. Jag tror på dig, men inga vilda påhitt. Förstår du?

